

ת"פ 58725/07/18 - מדינת ישראל, המאשימה נגד סלומון יאסו, דניאל זריהון, הנאשמים

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 58725-07-18 מדינת ישראל נ' יאסו ואח'

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד

1. סלומון יאסו
2. דניאל זריהון - הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שירלי ברזילי ועו"ד יעל גבעוני

הנאשם 1 בעצמו

ב"כ הנאשם 1 עו"ד יפה זמיר

גזר דין - נאשם 1

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 6.2.19 הורשע נאשם 1, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, בעבירה של תקיפה בצוותא, לפי סעיף 379 יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, ובעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

לפי כתב האישום, ביום 21.7.18, לפנות בוקר, הגיעו הנאשמים למועדון "אקזיט 08" ברחובות, כשעל גופו של נאשם 1 מוסלקת סכין מטבח שאורך להבה כ-9 סנטימטר מתחת לבגדיו התחתונים. בנסיבות אלו, ביקש המאבטח מנאשם 1 לצאת מהמקום ובמקביל הוזמנה נידת משטרה. בהמשך לכך, יצא נאשם 2 מהמועדון וביקש מהמאבטח כי יכניס את נאשם 1. במהלך שיח בין הנאשמים והמאבטח, שלף נאשם 1 את הסכין מבגדיו התחתונים, החזיק בה כשהלהב בתוך כף ידו והכת בולטת החוצה והראה אותה למאבטח. בעוד השוטרים בודקים את התעודה של נאשם 2, תקף הלה את המאבטח בכך שהיכה בו באגרופיו בפניו. עת הדף המאבטח את נאשם 2, תקף נאשם 1 את המאבטח בראשו באגרופיו. שוטר הודיע לנאשם 1 כי הוא עצור, אולם הוא סירב להיכנס לניידת המשטרה ולאחר שהוכנס לניידת החל לקלל את השוטר באומרו "יא בן זונה הומו" בעת שהוא דופק

עמוד 1

בחזקה על שמש הרכב. במהלך חיפוש שנערך בתחנת המשטרה נמצא כי נאשם 1 מחזיק סכין מתחת לבגדיו התחתונים. כן אמר נאשם 1 לשוטר: "אם היית לבד הייתי נותן לך מכות יא מזדיין יא הומו אתה רוצה להרביץ לי".

2. לפי הסדר הטיעון, נשלח נאשם 1 לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.
3. גם נאשם 2 הורשע, לפי הודאתו בהסדר טיעון, בעבירות של תקיפה בצוותא והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין. גזר דינו של נאשם 2 נדחה למועד אחר.

תסקיר שירות מבחן

4. שירות המבחן, בתסקירו מיום 10.06.19, ציין כי נאשם 1 (להלן - "הנאשם") בן 22, מתגורר עם אמו בקרית עקרון. מזה כשנה הנאשם אינו עובד בשל מעצר בית בתיק אחר. הנאשם השלים 12 שנות לימוד ולדבריו אובחן כסובל מהפרעת קשב וריכוז והיפראקטיביות. בגיל שנה וחצי נפרדו הוריו ומאוחר יותר התגרשו. בגיל 8, על רקע קשיים תפקודיים של אמו והתמכרותה לאלכוהול ובהחלטת בית המשפט, הנאשם הוצא מהבית עם שני אחיו הקטנים למשפחות אומנה. לאחר כשנתיים עבר לפנימיית "בית אפל" ביבנה שם שהה 6 שנים. הנאשם לא גויס לצבא בשל בעיה רפואית. הנאשם תיאר אוירה משפחתית לחוצה ומתוחה, הקשר עם אמו מתאפיין בריחוק רגשי, ואילו עם אביו אין לנאשם קשר.

הנאשם תיאר, כי העבירה התרחשה במהלך בילוי במועדון בעת שהוא נתון תחת השפעת אלכוהול. לתפיסתו, המאבטחים התנהגו כלפיו בצורה אגרסיבית. בה בעת הכיר בהתנהגותו כלפי המאבטחים באופן לא מווסת ותוקפני. הנאשם טשטש תחילה כי החזיק סכין, אולם בהמשך הכיר בכך ומסר שהוא מחזיק סכין לצרכי הגנה עצמית. לדברי הנאשם, הוא צורך אלכוהול באופן מתון ובמסגרת חברתית ואינו סובל לתפיסתו מתלות או התמכרות. הנאשם הופנה לבדיקת שתן אך לא התייצב.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם גדל והתפתח בתנאים משפחתיים מורכבים המאופיינים בחסך, חוסר יציבות רגשית והעדר מענה מספק עבור צרכיו. גם כיום בעל מערכות תמיכה מצומצמות. עם זאת, הנאשם בעל יכולת ביטוי ותקשורת ומבטא שאיפות חיוביות ביחס להמשך חייו והתפתחותו. הנאשם בעל כישורים תעסוקתיים ויכולת התמדה. להערכת שירות המבחן, קיים סיכון בינוני להישנות עבירות חוזרות בתחום האלימות והוא זקוק למענה בהיבטים רבים בחייו לרבות טיפול, אולם, הנאשם אינו מגלה מוטיבציה ושיתוף פעולה. מכאן, ששירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית ולא המליץ על הארכת המאסרים התלויים ועומדים נגדו.

5. בתסקיר משלים של שירות המבחן מיום 23.09.19, הוסיף שירות המבחן, כי נערכו מספר ניסיונות ליצור קשר טלפוני עם הנאשם שלא נענו. לאור אי שיתוף פעולה מצד הנאשם, חזר שירות המבחן על עמדתו.

6. בתסקיר משלים מיום 20.11.19, הוסיף שירות המבחן, כי תואמה לנאשם פגישה בסוף חודש אוקטובר 2019, אליה לא הגיע. אולם, ביום 10.11.19 הגיע הנאשם לשירות המבחן בלא שהוזמן. הנאשם שיתף כי הוא מתמודד כיום עם תקופה מורכבת בחייו, ובשונה מהתייחסותו הקודמת, הוא מכיר בבעייתיות שבהתנהגותו. עוד מסר שעתה הוא נמנע מלשאת סכין, גם לצרכי הגנה עצמית ואף נמנע מלהגיע למקומות בילוי אותם נהג לפקוד בעבר. עוד מסר, כי החל לעבוד במתחם בילויים כמפעיל מתקן. הנאשם הופנה לבדיקת שתן ולא התייצב.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מראה שינוי ראשוני, מסוגל לבטא פחות חשדנות וביקש לראשונה לשקול קבלת של סיוע. מכאן, התבקשה דחייה להעמקת ההיכרות עם הנאשם ולבחינת אפשרויות טיפוליות.

7. במועד הטיעונים לעונש קבעתי, כי הואיל וניתנו לנאשם מספר הזדמנויות לשתף פעולה עם שירות המבחן והוא לא עשה כן באופן מספק, לרבות אי מסירת בדיקות שתן, אין עוד מקום לתסקיר נוסף, למרות עמדת שירות המבחן.

טענות הצדדים לעונש

8. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופו של אדם וזכותו לחיים מוגנים. לטענתה, מידת הפגיעה היא בינונית - גבוהה. בשל סירוב להכניס את הנאשם למועדון, שלף סכין ואיים על המאבטח, ובהמשך תקף יחד עם הנאשם הנוסף את המאבטח. הנאשם אף פעל באלימות גם כלפי שוטר שהגיע לעצרו. לטענתה, ישנה חומרה מיוחדת לכך שהנאשם תכנן מראש את מעשיו בהגיעו עם סכין למועדון וביצע את העבירות בצוותא.

9. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 15 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים למתלונן.

10. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: לחובת הנאשם שתי הרשעות מאוחרות ואחת קודמת; כן עומד לחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה לתקופה של 3 חודשים; מהתסקירים עולה כי הנאשם אינו משתף פעולה עם שירות המבחן, לא מגיע לפגישות ולא מוסר בדיקות שתן. אמנם, לפי התסקיר האחרון, עולה רצון ראשוני של הנאשם לטיפול, אולם עד עתה לא התגייס הנאשם לשיקום ממשי.

11. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות. הואיל ובמועד הטיעון לעונש הנאשם לא התייצב בפני הממונה על עבודות שירות, עתרה להטיל עונש של מאסר בפועל.

12. באת כוח הנאשם טענה, לעומת זאת, כי בקביעת מתחם העונש ההולם, יש לקחת בחשבון שאין מדובר באירועים מהרף העליון. עוד טענה, כי האירוע אינו מתוכנן אלא התפתחות ספונטנית כתוצאה מוויכוח עם המאבטח.

13. עוד הוסיפה, כי התביעה לא הציגה, ולו פסק דין אחד, התמיכה למתחם לו עתרה ובנסיבות אלו לא ניתן לאמץ.

14. לטענתה, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות.

15. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות ראשונה, נטל אחריות על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי; הנאשם ביצע את העבירות בהיותו בן 21 וחצי בלבד; הנאשם כיום בן 22 ומתגורר עם אמו ואחיו; נסיבות חייו של הנאשם מורכבות מאוד. אמו של הנאשם סובלת מהתמכרות לאלכוהול, הוא נעדר מערכת תמיכה ודואג לעצמו.

16. מכאן, עתרה למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם ולהפעיל את המאסר על תנאי בדרך של עבודות שירות. כן עתרה להימנע מהטלת רכיבים כלכליים לאור היעדר יכולת כלכלית והיעדר נזק.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

17. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

18. הנאשם פגע בערכים החברתיים של הגנה על שלום הציבור וביטחון, לצד הגנה על האוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים. מידת הפגיעה היא בינונית. הנאשם יצא מביתו כשעל גופו סכין שאורך להבה כ-9 סנטימטר והגיע למועדון ברחובות יחד עם הנאשם הנוסף. בנסיבות אלה, התבקש הנאשם לצאת מהמועדון. במהלך ויכוח עם המאבטח הוציא הנאשם את הסכין והראה אותה למאבטח. נאשם 2 תקף את המאבטח בכך שהיכה בו באגרופיו בפניו, ולאחר שהמאבטח הדף את נאשם 2, תקף נאשם 1 את המאבטח בראשו באגרופיו. לאחר שנעצר קילל שוטר ואיים עליו.

19. מדיניות הענישה המקובלת והנהוגת ביחס לעבירות תקיפה ואיומים ברף בינוני כוללת מנעד ננע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 14 חודשים (ראו למשל: רע"פ 4815/16 **כחלון נ' מדינת ישראל** (26.6.16); רע"פ 4265/15 **דדון נ' מדינת ישראל** (22.6.15); עפ"ג (מרכז) 68701-05-19 **סיאני נ' מדינת ישראל** (18.4.19); עפ"ג (מרכז) 1079-04-14 **יטוב נ' מדינת ישראל** (17.6.14); ת"פ (רמ') 47261-03-16 **מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נ' פריאנטי** (29.1.19); ת"פ (ראשל"צ) 21145-10-16 **מדינת ישראל נ' רחמני** (27.5.18); ת"פ 3995-06-12 **מדינת ישראל נ' לוי** (29.1.14)).

20. מדיניות הענישה הנהוגת בעבירה של החזקת סכין כוללת לרוב מנעד הנע בין מאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית, ובין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות. אולם, בנסיבות של החזקת סכין במקום ציבורי לשם "הגנה עצמית" מנעד הענישה מחמיר יותר ועשוי לנוע בין מאסר קצר ועד 12 חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו למשל: רע"פ 322/15 **ג'נאח נ' מדינת ישראל** (22.1.15); רע"פ 4200/12 **אבו זניד נ' מדינת ישראל** (27.6.12); רע"פ 2968/12 **אלזיד נ' מדינת ישראל** (6.5.12); עפ"ג (מרכז) 9095-02-11 **מסארוה בן מוחמד נ' מדינת ישראל** (17.5.11); ע"פ (י-ם) 31937-01-13 **אלבנא נ' מדינת ישראל** (4.8.13)).

21. מטבע הדברים, בקביעת המתחם הכולל בגין כל העבירות, יש לשקלל את מכלול העבירות ונסיבות העניין. כאן המקום להעיר, כי התביעה לא הגישה פסיקה כלל ולמעשה לא תמכה את המתחם לו עתרה בפסיקה כלשהי במהלך הדיון. מנגד, באי כוח הנאשמים הגישו פסיקה מקלה, שאינה כוללת עבירה של החזקת סכין. ברי, כי בנסיבות אלו, קשה לייחס משקל של ממש למתחמים שאליהם עתרו הצדדים.

22. לאור מדיניות הענישה ונסיבות ביצוע העבירות, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר קצר שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 16 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

23. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, נטילת אחריות על מעשיו וחיסכון בשמיעת עדויות; הנאשם עובד כמפעיל מתקן במתחם בלויים;

לחובתו של הנאשם 3 הרשעות בעבירות של אלימות, החזקת סכין והפרת הוראה חוקית. הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2019 בעבירה של החזקת סכין והוטל עליו מאסר לתקופה של 30 ימים (עת/1); הנאשם ביצע את העבירות עת תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה (עת/2);

מהתסקירים עולה, כי לנאשם נסיבות חיים לא פשוטות, אמו מכורה לאלכוהול והוא הוצא מביתו בגיל צעיר. גם כיום הנאשם נעדר מערכת תמיכה של ממש. עם זאת, שירות המבחן התרשם מהשאיפות החיוביות שהנאשם מבטא. שירות המבחן העריך, כי הנאשם זקוק לסיוע ולטיפול במישורים רבים. אולם, למרות ההזדמנויות שניתנו לנאשם, הוא לא התייצב לכל בדיקות השתן שאליהן הופנה. תחילה, לא גילה הנאשם כל מוטיבציה לשיתוף פעולה עם שירות המבחן, אשר העריך כי ישנו סיכון בינוני להישנות עבירות אלימות ולא בא בהמלצה טיפולית. בהמשך, לאחר שניתנו מספר הזדמנויות לשתף פעולה עם שירות המבחן, גילה נכונות ראשונית, אולם המשיך שלא להתייצב לבדיקות שתן.

לאור הדחיות הרבות שניתנו על מנת לאפשר לנאשם להירתם להליך טיפולי, והיעדר שיתוף פעולה מספק, לא נעתרתי לבקשה האחרונה של שירות המבחן לאפשר לנאשם הזדמנות נוספת להשתלב בהליך טיפולי.

24. בתוך המתחם עומדות, אפוא, מחד גיסא, הודאתו של הנאשם במיוחס לו ונסיבות חייו המורכבות של הנאשם. מאידך גיסא, עומד עברו הפלילי של הנאשם בעבירות דומות תוך היעדר שיתוף פעולה מספק עם שירות המבחן ואי מסירת בדיקות שתן.

25. מכאן, שבאיזון בין הנסיבות, יש להטיל על הנאשם עונש שמצוי מעט מתחת למחצית המתחם, והוא כולל מאסר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצויים. הואיל ואין לעבירות היבט כלכלי ובשל מצבו הכלכלי של הנאשם לא יוטל עליו קנס.

26. כאמור, נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. לפי פרוטוקול הדיון, התביעה לא ציינה כי היא עותרת להפעילו. עם זאת, באת כוח התביעה הגישה את התנאי, ויש להניח שהתכוונה לעתור להפעילו ואך נפלה השמטה מקרית בטיעוניה. באת כוח התביעה גם לא טענה אם היא מבקשת להפעילו במצטבר, בחופף, כולו או חלקו. למעשה, גם לאחר שהוריתי לתביעה להבהיר עתירתה לעונש, עמדה התביעה על עתירתה להטלת מאסר לתקופה של 6 חודשים, ולא טענה דבר לעניין הפעלת התנאי וצבירתו.

27. בהיעדר הליך שיקומי, אין טעם שלא להפעיל את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם לתקופה של 3 חודשים מת"פ (ראשל"צ) 59688-06-16 (עת/2). עם זאת, לאור הודאתו של הנאשם, ובהיעדר עתירה של התביעה לעניין זה, התנאי יופעל בחופף לעונש המאסר שיוטל בתיק זה.

28. תחילה לא התייצב הנאשם בפני הממונה על עבודות שירות. אולם, גם כאן, לאחר שניתנה לו הזדמנות נוספת להתייצב בפניו. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 2.1.20, נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות.

סוף דבר

29. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 5 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות. הנאשם יחל את העבודות ביום 13.2.20. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

- ב. יופעל מאסר על תנאי מת"פ (ראשל"צ) 59688-06-16 לתקופה של 3 חודשים, בחופף לעונש המוטל, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 5 חודשים בדרך של עבודות שירות;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;
- ד. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 24 חודשים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון;
- ה. הנאשם ישלם למאבטח, יניר יוסף, פיצויים בסכום של 1,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.2.20 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן. התביעה תעביר פרטי המאבטח לבית המשפט תוך 7 ימים.

ניתן צו להשמדת הסכין.

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות .

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט' טבת תש"פ, 06 ינואר 2020, במעמד הצדדים.